

καὶ πόσον ἐπεθύμει ὁ παῖς νὰ ριφθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Σανίν καὶ νὰ ἐκραγῆ εἰς δάκρυα! πόσον ἐπεθύμει νὰ ὀρμήσῃ μετ' αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀποτροπαίων ἐκείνων ἀξιώματικῶν καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ὅλους κομμάτια! Ἀλλὰ ἐκρατήθη καὶ ἠρέσθη εἰς τὸ νὰ παρακολουθῆ μετὰ προσοχῆς πᾶσαν κίνησιν τοῦ εὐγενοῦς φίλου του, τοῦ Ῥώσσου.

Τέλος ἐξέχθησαν οἱ ἵπποι καὶ ὅλη ἡ συντροφία ἐκάθισεν εἰς τὴν ἀμαξάν. Ὁ Αἰμίλιος ἀνερχιχθή μετὰ τοῦ κυνὸς Ταρτάλια εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀμαξηλάτου· ἤσθάνετο ὅτι ἐκεῖ ἐπάνω θὰ ἠδύνατο ν' ἀνασπῆ μετὰ περισσοτέραν ἐλευθερίαν, προσέτι δὲ δὲν θὰ εἶχεν ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀμμάτων του τὸν κύριον Κλύβερ, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ βλέπῃ μετ' ἀδιαφορίας.

* * *

Καθ' ὅλον τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς ὁ κύριος Κλύβερ δὲν ἔπαυσε νὰ ὀμιλῆ. Ἀλλὰ φιλῆει μόνος, διότι οὐδεὶς ἀπῆντα εἰς τὴν ὀμιλίαν του, ἂν καὶ οὐδεὶς συνεφάνει μετ' αὐτοῦ. Μετὰ ἰδιαιτέρας διεξοδικότητος ἀπεδείκνυε, πόσον ἀσχημα ἐπράξαν μὴ ἀκολουθήσαντες τὴν συμβουλὴν του, ὅτε τοῖς πρότεινε νὰ γευματίωσιν εἰς χωριστὸν τι μέρος τοῦ κήπου. Ἄν ἠκολούθουν τὴν συμβουλὴν του, δὲν θὰ συνέβαινε τίποτε δυσάρεστον. Μετὰ τοῦτο ἔκαμεν ὁ κύριος Κλύβερ ἀσπληρῶς τινὰς καὶ μάλιστα ἐλευθερόφρονας παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀσυγγνώστου ἐπιεικειᾶς, ἣν ἡ κυβέρνησις δεῖκνυει πρὸς τοὺς ἀξιώματικούς· κατηγορεῖ αὐτήν, ὅτι δὲν μεταχειρίζεται ἀσπληρῶς τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ αὐτῶν, ἐνφ' ἃφ' ἑτέρου δὲν δεῖκνυει ἀρκετὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ πολιτικὸν στοιχεῖον τῆς κοινωνίας! Ἐκ τούτου δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου δύναται νὰ γεννηθῆ δυσἀρεσκεία, καὶ ἀπὸ τῆς δυσἀρεσκείας μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις, ὅπως εἰδείξε τρανῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ θλιβερὸν παράδειγμα τῆς Γαλλίας — (ἐνταῦθα ὁ κύριος Κλύβερ ἀνεστέναξε μετὰ οἰκτιρμοῦ ἀλλὰ ἀσπληρῶς). Προσέθηκεν ὅμως ἀμέσως, ὅτι αὐτὸς σέβεται τὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι οὐδέποτε, οὐδέποτε θὰ ἐγίνετο ἐπαναστατικὸς· οὐχ ἤττον ὅμως δὲν δύναται ἀπέναντι τῶσά της ἀκολασίας νὰ μὴ ἐκφράσῃ — τὴν ἀποδοκιμασίαν του! Ἐπειτα προσέθηκε γενικᾶς τινὰς παρατηρήσεις περὶ ἠθικότητος καὶ ἀνηθικότητος, περὶ εὐγενοῦς ἀγωγῆς καὶ περὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀξιοπρεπείας.

Καὶ πρότερον ἤδη, κατὰ τὸν περίπατον, τὸν ὁποῖον ἔκαμαν πρὸ τοῦ γεύματος, ἡ Τζέμμα προφανῶς δὲν ἦτο πολὺ εὐχαριστημένη μετὰ τὸν κύριον Κλύβερ — καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς προσεπάθει ν' ἀποφεύγῃ τὴν πλησίαν τοῦ Σανίν, ὡς ἂν εἴ ἡ παρουσία του ἐνέβαλλεν αὐτὴν εἰς ἀμηχανίαν — Ἀλλ' ὅτε πλέον ὁ κύριος Κλύβερ ἤρχισε νὰ ἐκφέρῃ τοιαύτας «ἐξηγήσεις», ἡ Τζέμμα ἤρχισε προφανῶς νὰ αἰσχύνεται ὅτι ἔχει τοιοῦτον μνηστήρα! Περὶ τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου ἐπάσχεν ἐξ ἄπαντος, καὶ μολονότι ἀκόμα ἀπέφευγε νὰ ὀμιλῆσῃ μετὰ τὸν Σανίν, ἔρριψεν ὅμως πρὸς αὐτὸν ἀφηνῆς ἐν βλέμμα ἰκετευτικὸν . . . . Ὁ δὲ Σανίν ἤσθάνετο περισσοτέραν συμπάθειαν καὶ οἶκτον πρὸς αὐτήν, παρὰ ἀγανάκτησιν καὶ ἀπέχθειαν πρὸς τὸν κύριον Κλύβερ· καὶ μάλιστα εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του, χωρὶς νὰ τὸ ὀμολογῆ εἰς ἑαυτὸν, ἤσθάνετο χαρὰν δι' ὅλα, ὅσα συνέβησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην — καίτοι περιέμενε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν νὰ προκληθῆ εἰς μονομαχίαν.

Ἐπὶ τέλους ἐτελείωσε καὶ ἡ δυσἀρεστος αὐτῆ ψυχαγωγικὴ ἐκδρομὴ. Ὁ Σανίν καθ' ἣν στιγμὴν ἐβοήθει τὴν Τζέμμα νὰ καταβῆ ἐκ τῆς ἀμαξῆς, ἔθηκεν εἰς τὴν χεῖρά της, χωρὶς νὰ εἶπῃ οὐδὲ λέξιν, τὸ ῥόδον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνακτήσῃ δι' αὐτήν. Ἡ νεανὶς ἠρῳδρίασεν, ἔδλιψεν αὐτῆ τὴν χεῖρα καὶ ἐκρυσῆ τὸ ῥόδον ταχέως. Ἄν καὶ ἦτο εἰσέτι ἐνωρίς, πρὸς τὸ ἔσπερας, οὐδεμίαν διάθεσιν εἶχεν ὁ Σανίν νὰ μεταβῆ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν. Οὐτε ἡ Τζέμμα τὸν προσεκάλεσε. Ὁ Αἰμίλιος ἀπεχαίρεται αὐτὸν μετὰ δειλίας, καὶ σχεδὸν μετὰ φόβου — τόσον πολὺ τὸν ἐθαύμαζε.

Ὁ Κλύβερ ἐπανέφερε τὸν Σανίν διὰ τῆς ἀμαξῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου κατῴκει, καὶ ἀπεχαίρεται αὐτὸν μετὰ προσπεποιημένης καὶ βεβιασμένης εὐγενείας. Μετ' ὅλην τὴν τὴν ἀνταρῆσκειαν ὁ καθ' ὅλα ἀμεμπτος οὗτος Γερμανὸς δὲν ἦτο τὴν φορὰν ταύτην ἐντελῶς εὐχαριστημένος. Ἄλλως τε καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἦσαν κατελιημένοι ὑπὸ δυσἀρεστοῦ τινὸς συναισθήματος.

Εἰς τὸν Σανίν βεβαίως δὲν συναίσθημα τοῦτο δὲν διήρκεσε πολὺ. Μετεβλήθη δὲ εἰς ἀόριστόν τινα, ἀλλὰ εὐθυμον εἶπε δὲ καὶ ἐνθουσιώθη ψυχικῆν διάθεσιν. Ὁ Σανίν

περιπάτησεν ὀλίγας στιγμὰς ἐν τῇ δωματίῳ του, ἔπαιξε συρίζων μελωδίαν τινὰ καὶ ἦτο εὐχαριστημένος μετὰ τὸν ἑαυτὸν του.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΛΟΥΚΑΔΟΒΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.
δοῦε τῆς Ὁρλεάνης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ RIBOT.